

SEGONA ÈPOCA GENER 2008

núm. 42.

Edita:
Publicacions de la
Universitat de València

Direcció:
Juli Capilla

Coordinació:
Francesc Calafat, Maria Josep Escrivà,
Gustau Muñoz, Susanna Rafart

Col·laboradors:
Sam Abrams, Joan Elies Adell,
Rafael Alemany, Vicent Alonso,
Francesc Ardolino, Enric Balaguer,
Carme Barceló, Josep Lluís Barona,
Arantxa Bea, Adolf Beltran,
Vicent Berenguer, Josep Bernabeu,
Assumpció Bernal, Pere Calonge,
Lluís Calvo, Ferran Carbó, Emili Casanova,
Adrià Chavarria, Jordi Colomina,
Agustí Colomines, Germà Colón,
Isidor Cònsul, Ximo Espinós, Antoni Ferrando,
Josep Antoni Fluxà, Antoni Furió,
Ferran Garcia Oliver, Lluís Gimeno,
Marc Granell, Carme Gregori, Albert Hauf,
Josep Iborra, Maite Insa, Joan Josep Isern,
Ramon Lapiedra, Gemma Lluch, Josep Martines,
Tomàs Martínez, Josep Martínez Bisbal,
Joan Manuel Matoses, Lluís Meseguer,
Isabel Clara Moll, Isabel Morant,
Jacobó Muñoz, Alexandre Navarro,
Miquel Nicolás, Vicent Olmos,
Francesc Pérez Moragón, Manuel Pérez
Saldanya, Vicent Pitarch, Pere Antoni Pons,
Joan Ponsoda, Vicent Raga, Ramon Rosselló,
Pedro Ruiz Torres, Josep Maria Sala Vallaura,
Vicent Salvador, Biel Sansano, Vicent Simbor,
Enric Sòria, Jaume Subirana, Felip Tobar,
Alicia Toledo, Lourdes Toledo,
Ferran Torrent, Vicent Usó, Pau Viciano,
Rafael Xambó, Júlia Zabala.

Disseny:
Albert Ràfols-Casamada

Redacció:
C/ Arts Gràfiques, 13 - 46010 València
Tel.: 96 386 41 15 - Fax: 96 386 40 67
E-mail: caracters@uv.es
<http://www.uv.es/caracters>

Il·lustracions d'aquest número:
Joaquim Pijoan

Distribució:
Gea llibres (València i Castelló),
tel. 96 166 52 56
Gaia llibres (Alacant), tel. 96 511 05 16
Midac llibres (Catalunya), tel. 93 746 41 10
Palma Distribucions (Illes Balears),
tel. 97 128 94 21

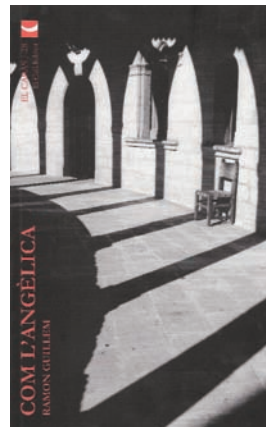
Maquetació i Impressió:
ARO/ Impresa

PVP: 3 euros
ISSN: 1132-7820
Dipòsit legal: V. 3755-1997

CARÀCTERS

LLIBRES RECOMANATS

L'angèlica, aquella guitarra d'àngels —com deien en alemany—, exquisida i dolça, que només va resistir l'embat d'uns pocs anys perquè era massa complicada... I si tot allò que hem llegit, que hem escoltat, que hem vist, té reservat el mateix futur que aquella perfecció que era l'angèlica? I si el que llegim ara, el que mirem, el que escoltem, sols ha de ser la runa d'un edifici que no arribarà mai a bastir-se? Serà la poesia, serà l'art, una determinada forma de l'angèlica? Per a què poetes en temps de misèria?, deia Hölderlin. Potser l'instrument musical de l'angèlica va desaparèixer, però la força de la bellesa va seguir altres camins. En tot cas, sempre ens queda una mica d'orgull. El mateix que ens fa llegir, veure, escoltar, escriure. (Com *l'angèlica* és un llibre de Ramon Guillem publicat per El Gall Editor.)

Existeix una tradició literària femenina, tot i que diversos obstacles culturals han convertit l'escriptora i la seva obra en una entelèquia. *Tradicció i orfenesa* (Lleonard Muntaner, Editor), de Lluïsa Julià, presenta l'obra d'algunes de les personalitats més poderoses, en contextualitza la seva aparició, n'analitza l'encaix amb la tradició andocèntrica, i en dibuixa, cronològicament, la seva evolució. A través dels distints treballs sobre Maria-Antònia Salvà, Caterina Albert, Maria-Aurèlia Capmany, Montserrat Roig, Maria-Àngels Anglada i Maria-Mercè Marçal es descriu la genealogia del que ha significat la incorporació de la dona a l'escriptura al llarg del segle XX.

«Germans de l'espècie humana, permeteu-me que us expliqui com va anar. No som germans teus, em replacareu, i no ho volem saber. I sí, és cert que es tracta d'una història ben fosca, però també edificant, un veritable conte moral, us ho asseguro. Potser resultarà una mica llarg, això sí; al capdavant van passar moltes coses, però si és que no aneu amb massa pressa, amb una mica de sort tindreu prou temps. I a més, us toca de prop: ja veureu com us toca de prop. No us penseu que us intento convèncer de res; al capdavant, les vostres opinions són cosa vostra. Si m'he decidit a escriure, després de tots aquests anys, ha estat per posar les coses a lloc de cara a mi mateix, no de cara a vosaltres. Durant molt de temps, ens arrosseguem per aquesta terra com una eruga, a l'espera de la papallona esplèndida i diàfana que portem en nosaltres». Jonathan Littell, *Les benignes*, Quaderns Crema, Barcelona, 2007.

Joaquim Pijoan (Santa Cristina d'Aro, 1948), que il·lustra aquest número de *Caràcters*, ha escrit les novel·les *Somni* (1983), *Sayonara Barcelona* (2007) i un extraordinari *Diari del pintor JP* (2007). Els psicoretrats constitueixen l'argument central i decisiu de la seva obra pictòrica, teixit i desteixit a la recerca d'un equilibri, si no artístic, vital. Traços de factura ara tèrbola adés gestual i acerada, però sempre simbòlica i tremolosa, que aproximen el pintor JP a l'estètica que deriva dels rostres de J. M. de Sucre o d'Antonin Artaud. Concrecions de lírica esquizoide com pedres impel·lides contra superfícies lacustres: concèntric trencament, anelles de silenci, escandall inútil.